तदेवाह ॥ यःकीर्त्यात्मनासंभूतां पताकां ध्वजं लोके त्रैलोक्येपि भ्रामयति प्रवर्तयति ॥ प्रभुः सर्वभूतपालकोदयया सतवात्मजः साक्षाद्धर्मस्तद्रूपोथतःसत्यव्रतपरोऽतः किंनप्राप्तः किंतच्छ्रेयोयन्नप्राप्तः ॥ अनेन तदेवव्यंग्यं दृढीकृतं ॥ सर्वश्रेयस्थानत्वस्य भगवदतिरिक्तेऽभावात् ॥ ७ ॥ एतदेवध्वनयंती सकलदेवसेव्यत्वंतस्याह ॥ व्यक्तमिति ॥ शौचं अपहतपाप्मत्वादिलक्षणं माहात्म्यं सर्वनियंतृत्वं ॥ यद्भीषोदेतिसूर्यइतिश्रुतेः ॥ ८ ॥ युक्तशीतोष्णः अतएवसुखः सुखस्पर्शइत्यर्थः ॥ ९ ॥ चंद्रमाश्चंद्रः ह्लादयिष्यति सुखयिष्यति ॥ १० ॥ ब्रह्मा ब्राह्मणोविश्वामित्रः ब्रह्मेव सृष्टिकर्तावा ॥ तिमिध्वजः शंबरस्तत्सुतः सुबाहुरित्यर्थइतिकतककृतः ॥ तीर्थस्तु कदाचिद्रामोवैजयंतं नगरंनिरुध्य तत्रत्यतिमिध्वजाख्यशंबरपुत्रस्य दानवस्यपुत्रंहतवान् तेनप्रीतोब्रह्मा रामाय दिव्यास्त्राणि ददावित्येतद्बलात्कल्पयति ॥ कतकोक्तंतु नयुक्तं ॥ ताटकावधोत्तरं सुबाहुवधात्प्रागेवविश्वामित्रेणास्त्रोपदेशस्यप्रागुक्तत्वात्सुबाहोर्मारीचभ्रातृत्वस्यपूर्वमुक्तत्वेन शंबरपुत्रत्वानौचित्याच्च ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्यशासने पृथिवी तत्स्थाःप्राणिनः कथंनशासनेस्थास्यंति॥ अतस्तस्य कुतोपिनभयमितिभावः ॥ ॥ १३ ॥ या यादृशीश्रीः शरीरशोभा यादृशंच शौर्यं यादृशीच कल्याणसत्वता दृश्यते तयाज्ञायते निवृत्तवनवासः क्षिप्रमेव त्वं राज्यंप्राप्स्यति ॥ १४ ॥

कीर्तिंभूतांपताकांयोलोकेभ्रामयतिप्रभुः॥ धर्मःसत्यव्रतपरःकिंनप्राप्तस्तवात्मजः॥ ७॥ व्यक्तंरामस्यविज्ञायशौचंमाहात्म्यमुत्तमं ॥
नगात्रमंशुभिःसूर्यःसंतापयितुमर्हति ॥ ८॥ शिवःसर्वेषुकालेषुकाननेभ्योविनिःसृतः ॥ राघवंयुक्तशीतोष्णःसेविष्यतिसुखोऽनिलः
॥ ९ ॥ शयानमनघंरात्रौपितेवाभिपरिष्वजन् ॥ घर्मघ्नःसंस्पृशन्शीतश्चंद्रमाह्लादयिष्यति ॥ १० ॥ ददौचास्त्राणिदिव्यानियस्मैब्रह्मा
महौजसे ॥ दानवेंद्रंहतंदृष्ट्वातिमिध्वजसुतंरणे ॥ ११ ॥ सशूरःपुरुषव्याघ्रःस्वबाहुबलमाश्रितः ॥ असंत्रस्तोह्यरण्येसौवेश्मनीवनिवत्स्यते ॥ १२ ॥ यस्येषुपथमासाद्यविनाशंयांतिशत्रवः ॥ कथंनपृथिवीतस्यशासनेस्थातुमर्हति ॥ १३ ॥ याश्रीःशौर्यंचरामस्ययाच
कल्याणसत्वता ॥ निवृत्तारण्यवासःस्वंक्षिप्रंराज्यमवाप्स्यति ॥ १४ ॥